

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Aegidij Schondonchi Laus. n. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

rum aliunde redditum, in fratrem minorem natu transstulit, sed in familiam vniuersam sermone & exemplo infudit tam magnum pietatis sensum & Societatis existimationem, vt ex hoc corpore Sacerdotem expeteret, atque eorum cum periculo (vt sunt leges) possessionum, quas haeres proximus a tergo relinques, in tranquillissimo Religionis portu conquieturus abiecit.

Atque hic quidem rem, spem alter non multo minorem abijciens inter spirituales exercitationes nostris se adiungere decreuit, atque biennio post jenison. fito ad rationum suarum commodam pro Dei gloria dispensationem, redux ex Anglia humili Christi iugo supposuit humeros, tanto latior, quanto se consperxit a seculi curis liberiorum. Vtque tandem sancto fine quietuit, Ille in Marylandia multis personis fidei propagandae causa laboribus; hic in Anglia sedulus Religiosae disciplinae custos, & cum priuatim le, & cum alios bo conta moderaretur. De horum cæterorumque virtute non per consuetas tantum Tres mortales probations, sed fæda lue inuidente periculum factum est. Domus in sublimi posita, ad cuius primam ianuam per septuaginta duos gradus ab imo ascenditur, ornata etiam in montis a tergo domus declinantis iugo, amplissimo horto, in areas diuersas, & ambulationes ad voluptatem & fructuum varietatem distincto, videri potuisset munita satis aere libera ab omni qui ciuitati infra positæ imminere posset morbo contagioso: Tres tamen hoc anno correpti docuerunt nullo loco salutem hanc caducam securam consistere, & quemadmodum ad temporalia cætera subsidia, ita ad remedia corporis præcipuam in Deum curam esse coniiciendam. Neq; enim hunc annum solum lues contaminauit, sed è posterioribus alios: vt dubium esse possit utrum in imo, an in sublimi tutior quis sit ab ea fæditate; quandoquid ex confertis edificijs si que erumpat contagio, tam facile qui in alto sunt, quam qui à latere, (sole vel vento deferente) afflentur, ubi montibus claua non sat ampla vallis interiacet.

XXV. Abstulit hic Annus præterea Audomari *Aegidium Schondoncum*, Laudatissimum Rectorem Seminarij. Parentes ætate grauca, postquam plures per annos defiissent habere liberos, Deum supplices orarunt ut alteram eamque masculam largiretur prolem, quam Patris nomine *Aegidium* appellatam Ecclesiæ munericibus consecrarent. Pridie Sancti *Aegidiij* natus, & eius festo die lacra tintæ aqua, *Aegidiij* nomen iure cœlecutus est, & ex parentum voto ubi adolescent, in Societate Nominis *Iesu* le totum Deo donavit dicavitque. In ea per humaniorum literarum gradus præcipuos & Sociorum pleraque officia administrata, ad excellentiam quandam euectus, Corraco (vbi sex annis rexerat) Audomarum translatus, Seminario (quod in ea ciuitate Catholicæ Regis benignitate Anglicanæ Inuentuti in literis erudienda stabilitum est) Annis totis septendecim præfuit, tam magna illo in genere facultate atque industria ut longe latèque nomen suum atque Seminarij propagari. Etenim Roma scriptum reperio in hæc verba.

"Illustrissimus Apostolicus in Belgio Nuncius multa de Collegio Angliano ad Sanctissimum Dominum nostrum scripsit, amplissimo praconio le-

H h

Guido Bé
ti uoglio.
28. Nou.
1609.

Cassini-

1617. Etissimam Iuuentutem, eiusdemque doctrinam, modestiam, pietatem collaudans. Tantis vero laudum encomijs commotus Vice-Protector Angliae Cardinalis Bianchettus (cui Pontifex literas non absque magna animi voluptate legendas dederat) à Patre Personio vehementer petijt, vt hæc omnia illi, & per illū etiam Pontifici indicaret. Quid multa iam Patris Schondonchi nomen Pauli
 4. Decembris eiusdem anni.
 quinti auribus infonuit, & bonus odor Collegij illius non vno contentus Belgio se vbique diffundit.) Atque alijs deinde literis. " Illusterrimus Nuncius valde est in scribendo sedulus, adeo ut in secundo ad Illustrissimum Cardinalem Bianchettum de Collegio Anglicano scriperit, Iuuenum modestiam, Collegij Disciplinam, & Superiorum vigilantiam summopere collaudans; Rectorē deinde magnis encomijs verbisque amplissimis, tanquam virum valde grauem, prudentem, Religiosum, doctissimum præterea & humanissimum honestans; Nomen, quod miramur, filuit; sed nos Schondonchi nomen silentio premi non patimur, ne effusa Nuncij Apostolici laudes suo priuentur effectu: Hoc denuo præsttit R. P. Personius, nomen indicans & prædicens merita In Hispanias etiam & qui Hispalim, quique Vallisoletum profecti sunt Adolescentes sua cum virtute & doctrina Schondonchi famam protulere, neque re maiorem: Præstantis enim erat ingenij vir, prudentiae singularis, pietatis eximiæ, quam sermonis gratia comitata que cum dictiōnis & gestus grauitatem congruenter condiebat, vt summis simul atq; insimis esset acceptissimus; Anglis vero plus Anglis gratus, vt qui totum se illis impenderet, & verbis saepe, re vero ipsa semper profiteretur, nihil in le esse quod ab Anglis dissentiret præter linguam ad idioma exprimentum tardiorum. Enimvero altè imbiberat quam magnum ad Ecclesiæ vniuersæ vtramque pacem momentum habet Angliae Conuersio; quantum deinde ad Conuersionem maturinganda in emolumendum Iuuentutis Anglicæ proba institutio; quantum ad Institutionem Rectoris propensus in gentem ipsam animus, vt qui (ex eius sententia) quisquis esset cogitare deberet natum se esse in ipso Angliae meditullio. Ipsa denique rei necessitas currenrem incitabat, quando non vno edicto Regio vetaretur, Catholicos habere domi præceptores, & ab ipso paterno simu liberis hereticis curatoribus traderentur erudiendi. Hæc virum zelo Dei plenum incendebant ad tam sedulam sui munera administrationem, vt fractis licet viribus corporis non cessaret, sed nouissima in ægritudine decumbens scribebat, dictaretq; ea quæ posteritati essent profutura; neq; alijs ab eo tempore præceptionibus Seminarij splendor est sustentatus, quam quæ à Schondonchi calamo vnuq; prouenire.

Eius institutiones.

XXVI. Quæcunque ad Dei cultum pertinebant sacræque ceremonias accuratissimè exequebatur & vt ab Adolescentibus cum magnificentia quadam præstarentur fatagebat. Sanctissimā vero Dei Matrem præcipuo honorē colebat, atque vt in teneris iuuenum animis altè imprimeretur studebat. Testes sunt Sanctissimæ Virginis encomia quæ singulis dominicis festisque diebus decantari voluit sub vespertinis horis; testes eadem ligneis figuris expressa, atque ordine collocata in Horto (vt ille vocabat) concluso, hoc est, in interiori atrio